

slovenska DRŽAVA

FOR A FREE SLOVENIA

Včasih se zgodi, da sredi gluhe noči razkolje smrtno tišino petelinje petje in vrže kmeta iz trdnega spanja, meneč, da se dan. Toda pogled skozi okno mu pove, da so je bil petelin zmotil, da je bilo njegovo klicanje prevvara, kajti črna tema je še in jutro je po vsej priliki še daleč.

Tudi v življenju naroda se zgodi, da petelin naznanja dan, ko se v resnici zgrinjajo nad njim se gostejši mrakovi in ko se zdi, da se je zarja odmaknila v večnost. Kadar se to zgodi, tedaj so ure pred zoro tako neskončno dolge in bridke, da srce omahuje pod njihovo pezo in da duša poti krvavi pot, vzdihujoč v smrti žalosti: "Oče, če je mogoče, vzemi ta kelih bridkosti proč..." Vendar že te ure nosijo v sebi kal poživljajočega upanja in odresline vere: vsaka noč mine ob svojem času, vsaka kuga se nekoč zdviga, vsake bridkosti mora biti nekoč konec tako gotovo, kakor je amen v očenašu; za velikim petkom mora priti velikonočno jutro!

IVAN JONTEZ, naš v letošnjem marcu umrli ameriški pisatelj, je te besede napisal za uvod svojemu romanu "Jutro brez sonca".

LETNIK XXX. — VOLUME XXX. NOVEMBER 1979 PUBLISHED MONTHLY BY: SLOVENIAN NATIONAL FEDERATION OF CANADA, 646 EUCLID AVE., TORONTO, ONT., CANADA, M6G 2T5 ŠTEV. 11. — No. 11.

SPET GRE MIMO NAS....

PREJ nekaj dnevi smo v Avstraliji poslušali med radijskimi novicami, da je Japonska poslala skupino svojih ljudi, ki bodo raziskovali morje nad našo celino. Ob obali Nove Gvineje je bilo med zadnjo vojno — petindeset let je tega — uničenih nekaj japonskih vojnih ladij in podmornic. Vsaj za šest so gotovi, da so se tamkaj potopile s posadko vred. Zdi bi jih radi izsledili v upanju, da bodo morda našli v njih še kake ostanke svojih mornarjev ter jih dostojno pokopali. Po več kot trestletjih — pa ... pozabili teh borcev svoje poražene mornarice.

To me je spomnilo tudi na film "Holocaust", ki smo ga pred nekaj meseci videli na televizijskem ekranu. Kakor mi tukaj, so ga gledali tudi po Ameriki in Evropi. Z njim so Judje po več kot tridesetih letih povedali vsemu svetu, da niso pozabili strahot nacističnih taborišč in plinskih celic, kjer so umirali njih rojaki v stotisočih.

Ne ob tem in ne ob prvem dokodku, ki je prišel na naše novice, nisem nikjer zasledil v časopisu ali slišal kakega radijskega komentatorja, da bi se nad tem spotikal, češ: Po več kot trestletjih je pa že čas, da na vse skupaj pozabimo in ne obujamo grenkih spominov. Svet gre svojo pot in srečava nove probleme — kar se je zgodilo pred tremi desetletji, je že zgodovina.

Zanimivo: prav med nami pa slišimo take in podobne glasove vsakokrat, ko le mimogrede kdo omeni dvanajststoč vrnenih in od lastnih bratov po krvi pobitih, brez sodbe, že po končani vojni, ko so se iz vseh ujetniških taborišč vračali tisoči v svoje domovine, v objem materam, svojim družinam in izvoljenkam ... Junij, mesec žalostne obletnice tistega junija 1945, bi moral nemo mimo nas samo zato, ker se takratni krivci množičnih grobov boje svoje vesti. V molk je zagnjen Kočevski Rog — niti po tridesetih letih ne more nihče poklekniti ob prepadih ter prižgati svečko tisočemu mučencem v spomin. Kako dolgo še? Če je že zgodovina — vzemimo je kot dejstvo, da se narod končno "reši morje", kakor je izjavil pred nekaj leti v priznanju teh množičnih pokolov povojni minister Kocbek.

Težko je krivcu priznati zločin in morda bo treba res nove generacije, da bo storila korak sprave. To še nekako razumem. Nerazumljivo pa mi je, da bi morali o tem molčati tudi v svobodnem svetu samo zato, ker morajo molčati doma. Bi bilo to častno? Ta molk bi bil sramotno izdajstvo resnice — izdajstvo, ki posamezniku prinaša težko vest, narodu pa prekletstvo.

Misli, Junij 1979 - AUSTRALIJA

Urednik

SLOVENSKA DRŽAVA KANADA

Gospod Vladimir Mauko
1115 Bay Street
Toronto, Ontario

Gospod urednik!

Trideset let izhajanja SLOVENSKE DRŽAVE je zgodovinski dogodek!

Ko bodo v bodoči svobodni in neodvisni Sloveniji, domači in slovenski zgodovinarji na tujem, pisali zgodovino in vlogo politične emigracije iz leta 1945, bodo morali pisati o edinstveni vlogi SLOVENSKE DRŽAVE v tej dobi, o njenih ustanoviteljih in sodelavcih.

SLOVENSKA DRŽAVA ni bila in ni običajen časopis! Ustanovljena je bila, da iznese in širi idejo slovenske svobode in neodvisnosti med Slovenci po vseh kontinentih.

Po tridesetih letih moramo ugotoviti, da je SLOVENSKA DRŽAVA svojo nalogo dosedaj uspešno izpolnila!

K čestitkam, ki ste jih sprejeli ob tej lepi in pomembni obletnici, se pridružujemo tudi mi, z eno samo veliko željo, da bi SLOVENSKA DRŽAVA doživela dan, ko bosta slovenska svoboda in neodvisnost tudi ustvarjeni!

Za SLOVENSKO DRŽAVNO GIBANJE V ARGENTINI

Tajnica: Poslevoedeči podpredsednik:
Ema Kessler Ivan Ahlin

Buenos Aires, 15 oktobra 1979

Prošnja in poziv posameznikom in podjetjem!

Prosimo za božična in novoletna voščila. Pošljite besedilo za iste, kot tudi sovpadajoče oglase čimprej, - najkasneje a vsaj do zadnjega novembra.

Uprava.

V.M. Geratičev tiskovni sklad so darovali:

G.L. Jelenc \$10.-
N.N. (Washington) \$20.-
B.M., M.J. & J.M. \$12.-
N.N. (Toronto) \$50.-

Uprava se tudi zahvaljuje za posebni dar v višini \$100.- od „Ars

Slovenija" (Dr. P. Urbanc) iz dobička prodaje slovenskim kovancev (zlatniki in srebrniki)

Posnemajte! Uprava S.D.

Opravičilo:

Tiskarski skrat nam je zmešal v prejšnji številki zapovrstni red. Bila je to 10. številka in ne 8., kot je bilo tiskano. Uprava

IZDAJALCI ALI PRIČEVALCI

Cleveland, jeseni 1979

Ob Kardeljevi smrti so se v spomin pokojnika oglasili vsi komunistični veljaki v domovini. Najznačilnejši od vseh je bil govor, ki ga je imel ob žalni svečanosti na ljubljanski univerzi, ki nosi zdaj Kardeljevo ime, dr. Metod Mikuž. Predvsem nastopa v tem govoru kot uradni zgodovinar komunistične revolucije v Sloveniji. Ker je Slo v tem obdobju za težke odločitve, uradni komunistični zgodovinar, ko kot nesporedna priča dogodkov opredeljuje zasluge med voditelji revolucije v Sloveniji za nje uspeh, pripiše s tem posredno tudi odgovornosti za vse najstrašnejše krvave zločine izvršene v njenem imenu. Takole pravi: "Da ne bodo kasnejši zgodovinarji ugibali ob vprašanju - kdo je bil večji, Kardelj ali Kidrič - si dovoljujem povedati tole: Kardelj je bil avtoriteta za Kidriča, ki je brezpogojno upošteval Kardeljeve misli, ki jih je potem razvijal dalje na svoj Kidričev, genialni način." Za zgodovino je torej uradno ugotovljeno: za odločitve torej tudi za umore, pokole in predvsem za najstrašnejši pomor domobrancev in civilistov po komunistični zasedbi Slovenije nosi odgovornost Kardelj, za izvedbo in izvršitev pa Kidrič. S kakšnim cinizmom je Kardelj obravnaval pobijanje Slovencev, priča Djilas v svoji knjigi, ko navaja razgovor s Kardeljem o tem.

Vendar je pokol domobrancev, ki so jih morali razorožene z zvižajočimi izročili v roke komunistov tuji, zamolčan in tajen, z dušljivo težo ležal na vsem vodilnem razredu nove družbe doma predvsem na vseh za izvedbo revolucije odgovornih in zaslužnih ljudeh. Tako je končno prišlo do tega, da je najvidnejši v vodstvu revolucionarnega gibanja iz kroga krščansko usmerjenih izobražencev Edvard Kocbek, ki naj bi edini ostal zvest krščanskemu svetovnemu nazoru tudi po komunističnem prevzemu oblasti, storil v zvezi s tem komunistični partiji — dogovorno s spremljajočo zameglitveno kamuflacijo, ali nehote - zadnjo uslugo. Svojo vest in vest svojih sokrivcev naj bi utišal ne v ponižnem iskanju očiščenja v neizmernih virih milosti duhovnikov globin krščanstva, ampak, "v napređen" kot je vedno bil, s pripomočki vseodrešujoče psihoanalize. S tem, da bi množični pokoli prišli iz podzavesti v zavest krivcev, naj bi bili slovenski komunisti in drugi odgovorni "rešeni preganjavice".

Ko so množična obveščevalna sredstva objavila odlomke iz Kocbekovega intervjuja, v katerem govori o tem, je dejansko desetletja tajena strahotna skrivnost prešla iz podzavesti v zavest in krivci in vsi z njimi v oblasti poveznani, naj bi bili odrešeni strašnega bremena. Ta duševna operacija se je sicer končala z dvomljivim izidom, res pa je, da je Kocbek nudil komunistični partiji s tem izhod, da je lahko tako težko skrivnost, ki je po toljkih

letih ni bilo več mogoče tajiti, ob tem "incidentu" prišla v javnost kot mimogrede, ne da bi zbudila splošno ogorčenje in ne da bi bilo treba komunistom kaj priznati, temveč je bila ob tem ost spretno obrnjena, naperjena proti Kocbeku, ki da je izdal revolucijo, a se mu - presenetljivo - za to pravzaprav ni zgodilo nič. Komunistična partija skupno s sopotniki je ob tem ponovno pokazala kako večja je v izbiri pretkanih potez, s katerimi že tako dolgo uspešno manipulira s slovenskimi ljudmi. Na drugi strani pa se je ob tem znova razgalila kvaliteta Kocbekovega krščanstva in njegova ujetost v začarani krog prekletstva "tovarišije".

Zdaj po Kardeljevi smrti se je uradnemu zgodovinarju zdelo primerno odkriti ozadja odločitev in, četudi le posredno, prisoditi tudi odgovornost, ker pomeni to razkritje vsaj delno razbremenitev za še živeče. Treba pa je pred zgodovino tako usodne odločitve tudi opravičiti. Zato Metod Mikuž pravi v nadaljevanju svojega govora v zvezi z razmerjem do duhovnikov, ki so slovenske vernike podprli v odporu proti pod krinko narodne osvoboditve skrivajoči se ateistični in protiteistični ideologiji in njenemu političnemu sistemu, naslednje: "Humanista" (kako lepa besedna "metateza" za barbarsko komunistično okrutnost) Kardelj in Kidrič sta to zelo zepleteno vprašanje rešila takole: Pomilostitev za vse zapejance, za res težko osumljene pa preiskavo na najvišjem mestu. Ta humanistična poteza se je potem še večkrat ponavljala in to vse doletj, dokler se ni slovenski narod do kraja prepričal, da je vsak belogardist, tega ali onega poklica, prostaški narodni izdajalec. Narodno izdajalstvo pa je vsak narod, če hoče živeti, najostreje obsoja pa tudi kaznuje."

V opravičevanju je zanimivo, da se zgodovinar v občutju šibkosti komunistične teze, skriva za slovenski narod, izraz, ki je s svojim pomenu vred že dolgo časa izobčen in komunističnega izrazoslovja. Spet se pokaže pretkani trik komunistične taktike, ki so ga iznašli za ustvarjanje vtisa "nove izvirne demokracije": iz centra vreči med ljudi politično odločitev ali krilatico ter z njo obdelovati ljudi z vsem razpoložljivim propagandnim aparatom, da se ta končno iz "baze" vrne kot spontana in zato demokratična odločitev oziroma volja naroda, ki - vox populi, vox dei - ne samo opravičuje, temveč tudi obvezuje vodstvo.

V tem opravičevanju krivcev pa Metod Mikuž ne nastopa zgolj kot zgodovinar. Kot bivši "partizanski škof" čuti dolžnost, oziroma se mu zdi, da tovariši to od njega pričakujejo, da s tem Kardelju ob ločitvi s tega sveta tudi moralno odvezo. Pred prej navedenim odstavkom govori namreč o moralnih kakovostih, za katere pravi: "res je da so tudi te relativne, torej spremenljive a neki moralni kánon bo le ostal vse

V slovenskih planinah

dotlej dokler bo sonce vzhajalo na vzhodu in ne zahodu." Kakor je za samo zgodovino mogoče graditi dokaze za neko trditve iz zgolj zunanjih okoliščin in videza, pa so v moralnem vrednotenju te vrste dokazi brez vrednosti. V območju moralnega reda je narodno izdajstvo greh proti dolžni ljubezni. In kljub vsemu pletenčenju, vsem manipulacijam z zunanjim videzom, komunistom ni uspelo dokazati tega, kar je srčika njihovih obtožb: pomanjkanja ljubezni do naroda. Ni uspelo, ker greha zoper ljubezen do naroda v nas vernih, ki smo se komunističnim načrtom uprli, ni bilo niti za kanec. Prav nasprotno. Ravno najgloblja ljubezen do slovenskega naroda nam je narekovala storiti vse, da se sredi gigantskega svetovnega spopada naš mali narodič ohrani, da se mu kolikor toliko ublaži gorje, ki mu ga je poleg narodnih sovražnikov naprtila tudi komunistična partija, izrabljajoč njegovo stisko za svoje prikrite sebične namene in da bi dosegel ob neizbežni končni zmagi sil svobode in demokracije Zapada tudi sam resnično svobodo in izpolnitev svojih tisočletnih sanj in naporov. V duhovnem, moralnem območju ni mogoče dati odveze s trditvami, ki so v svojem temelju laž. Da je komunistična trditve o našem narodnem izdajstvu laž, pa dokazuje tudi naša preko tridesetletna zvestoba slovenstvu na tujem, ki v odporu asimilacijski privlačnosti okolja herojsko vztraja v svoji ljubezni do slovenskega naroda in v globinskem občutju pripadnosti k slovenski družini, ki preživlja svojo usodo v znožju Triglava. Skrbi uradnega komunističnega zgodovinarja, da bi bile za zgodovino tega obdobja pravilno prisojene zasluge, se torej pridružuje še težnja vsega vodstvenega razreda novega družbenega sistema, ki ji zgodovinar uslužno sledi, da bi v zgodovini ostal na nas nasprotni volja naroda, ki - vox populi, vox dei - ne samo opravičuje, temveč tudi obvezuje vodstvo.

Jasno je, da ne bo za zgodovino branil našega dobrega imena nihče, če ne bomo zanj pričevali sami. Zato se ne smemo utruditi v vzdrževanju slovenskega narodnostnega in kulturnega življenja v okolju, v katerega nas je postavila usoda, ker ima to še svoj poseben pomen za naše pričevanje. Sistematični napori komunistov, da bi nas pred svetom in zgodovino pokazali kot izdajalce pa so široko razpredeni v različne smeri. Ne samo, da vsebuje

ogromna literatura, ki so jo komunisti izdali o tem obdobju, to tezo in da so vse generacije, ki so zrastle doma po koncu vojne indoktrinirane v tem smislu, komunisti so izdelali tudi prevajan načrt, da bi nas nosilce pričevanja resnice tistih dni utišali, pa ne samo to, temveč nas pripravili do tega, da bi s svojim ravnanjem molče priznali njihovo podobo stvari in s tem tudi svoje izdajstvo. Računajo za našo utrujenostjo, s tem, da čas zabrisuje jasne črte spominov. In tu nastopa ironija. Komunisti, ki svojo zgradbo po naravi sistema in njegove taktike vedno gradijo na izdajalstvu, so pričeli iskati med "izdajalci" tiste, v katerih bi lahko odkrili pogoje za resnično izdajstvo, tiste, ki so zaradi značajskih lastnosti pripravljene si pilotsko umiti roke nad medvojno pripadnostjo, ker je bila ta pogojena iz koristoljubja ali boljših ugodnosti, ali so se ob odločanju za bodočega zmagovalca le pomotoma odločili za napačno stran. Z njimi in s tistimi, ki so jih že sami doma vzgajili pa jih potem poslali med naš ali so se po naključju znašli med nami, je bila lansirana kampanja prišepetavanja: "čas je pozabiti ... sovraštva (o katerem pri resničnih kristjanih kljub vsemu gorju ne more biti govora) ni mogoče vleči v nedogled, i.t.d." Tiste ki neomajno vztrajajo v svojih odločnih stališčih so ta prišepetavanja označila za fanatike. Z razčlenitvijo notranjega položaja med političnimi begunci v naselbinah, ki so jim jo posedovali prej omenjeni kolaboracionisti - da uporabimo komunistom priljubljeno besedo - spretno razpihujejo razlike, tako, da bi tistim, ki razkrinkavajo podtalno komunistično delovanje vzeli vpliv in na sploh osiromašili ali celo onemogočili našo splošno dejavnost. In načrti jim uspejajo. Kakor razumljivo ni mogoče obsojati tistih, ki zato, da, tako dolgo ločeni od svojih, običejejo še enkrat svoje ostarele stariše ali uredijo premoženjske zadeve, za tistih nekaj dni molče priznajo komunistično oblast in vse kar je s tem v zvezi, težko razumljivo pa je to za početje, ki prehaja v izletništvo. Vse to namreč vključuje tiho priznanje komunističnih trditve o našem izdajstvu ali pa pilotsko umivanje rok: saj jaz nisem bil ... i.t.d. Komunisti pa gredo še dalje. Dejansko skušajo iz tistih, ki so jih zaradi tega, ker so se iz resnične ljubezni do naroda uprli njihovim načrtom ožigosati kot narodne izdajalce,

napraviti resnične izdajalce. Z zaslišanji ob obiskih v domovini zahtevajo od njih, da izdajajo svoje prijatelje, - zahteve pred katerimi v vzdušju strahu večina klone, - ne zavedajoč se, da ne samo koristi komunistom v zasledovanju vseh podrobnosti v dogajanjih med protikomunistično skupnostjo, temveč da bodo končno njih izjave obrnili proti njim samim in s pomočjo posplošitve zgradili nov dokaz za resničnost svoje trditve o našem izdajstvu, ker gre pač za ljudi brez vsakega značaja. Pravtako kakor navajajo komunisti temeljni skrivni načrt, ki so ga imeli domobranci, da bodo, ko bo eliminirana nevarnost prevzema oblasti s strani komunistov, pred koncem vojne obrnili orožje proti staremu slovenskemu narodnemu sovražniku Nemcem - o čemer Nemci sami niso imeli nobenega dvoma - kot dokaz izdajalske nagnjenosti ljudi iz protikomunističnega tabora, ki so, kot pravi Mikuž, nič drugega kot prostaški narodni izdajalci.

Ker kljub popolnemu obvladnanju zgodovinskega komunisti niso povsem gotovi, da bodo prešli v zgodovino kot heroji in rešitelji, mi ki smo hoteli obvarovati narod za resnično svobodo, pa kot narodni izdajalci - Mikuž je v preblisku bojzani pred resnico v nekem intervjuju pristavil: "če nas zgodovina ne bo demantirala" - je zdaj vse njihovo prizadevanje v razmerju do vas usmerjeno v to, da bi mi sami vsaj tiho priznali njihova stališča. Tiho naj bi priznali svoje izdajalstvo s tem, da bi naše skupnosti brez zahteve, da komunisti prej popravijo krivice, sprejele uradno poslano obiskovalce od doma z navidez zvišenimi poslanstvi, čeprav je daljni namen vsega tega seveda počasi rekrutirati tudi prave izdajalce, ki bi pomagali izpodkopati temelje države, katere gostoljubnost uživamo, ker ta pač še ni deležna edinoodrešilnega komunističnega reda. Tiho naj bi priznali njihove trditve o našem izdajstvu tudi s tem, da bi naše kulturne skupine šle na gostovanja v domovino. Koliko pritiska se pojavlja v tej smeri! Pa niso komunistična prizadevanja naperjena le na nas, posebej so usmerjena na naše otroke. Ti naj bi izdali svoje starše. Z obiski v domovini skupin mladih v organizaciji uradnih organov, ne da bi zahtevali, da se prej popravijo krivice njihovim staršem, naj bi tudi oni vsaj molče potrdili narodno izdajstvo svojih (Dalje na naslednji strani)

slovenska DRŽAVA

FOR A FREE SLOVENIA
Subscription rates \$6.00 per year;
50¢ single issue.

Advertising 1 column x 1" \$4.20

Published monthly by

Slovenian National Federation of Canada

646 Euclid Ave., Toronto

SLOVENSKA DRŽAVA izhaja prvega v mesecu.

Letna naročnina znaša: Za ZDA in Kanado \$6.-, za Argentino 375 pezov, za Brasilijo 90 kruzairov, za Anglijo 30 šilingov, za Avstrijo 80 šilingov, za Avstralijo 3.75 avstr. £., za Italijo in Trst 1.200 lir, za Francijo 900 frankov.

Za podpisane članke odgovarja pisec. Ni nujno, da bi se avtorjeva naziranja morala skladati v celoti z mišljenjem uredništva in izdajatelja.

Med Slovinci

TORONTO

• Cena za izstavitev potrdil rojstva, poroke in smrti se je z julijem letos dvignila od \$3.- na \$5.-. Za informacije kličite na: "Office of the Registrar General, MacDonald Block, Queen's Park, Toronto, Ontario — M7A 1Y5. Kličete pa tudi lahko: F.Emmerson (416) 963-0339

• Vstopnice za ogled dragečnosti Tutankhamuna so bile še vedno na razpolago do druge polovice oktobra in sicer za ogled zjutraj in popoldne.

Vokalni koncert v New Torontu

V nedeljo 14. oktobra popoldne je newtorontska dvorana sprejela okrog 600 ljudi, ki so prisostvovali koncertnemu nastopu slovenske operne pevke Vilme Bukovčeve.

V času obiska pri svojih sorodnikih v Torontu je plemenita gospa sprejela idejo posredovati Slovincem v Torontu višjo stopnjo slovenske pevke umetnosti.

Nedeljski koncert je v izbiri klasičnih opernih arij, solospjevov modernih lahkih in umetnih slovenskih pesmi ter v šopku preprostih ljudskih popevk prikazal razsežnost in vokalno bogastvo njenega glasu. Gospa Vilma je Dolenjka po rojstvu, kakor nam jo je predstavil napovedovalec Vilko Čekuta. Pevsko izobrazbo je sprejemala v ljubljanski operi in nastopala širom sveta, celo na Kitajsko je poletela.

Na torontskem nastopu je pevko spremljal s klavirjem prof. Jože Osana, v duetih pa Blaž Potočnik. Prinesla nam je bogato kulturno darilo s podajanjem arij iz oper Rusalka (Dvořak), Prodana nevesta (Smetana), Manon (Massenet), La Boheme (Tosca), Madame Butterfly (Puccini).

V drugem delu je Vilma Bukovčeva podala dela skladateljev Adamiča, Bizjaka, Pavčiča, Ocvirka in Volariča. Čustveno in doživeto podajanje teh pesmi je sprostito naše duše, da so pohlele na slovenske planine, v skrite doline, na slovenski vrt k cvetju in rožmarinu. Se bolj je ljudstvo povežalo s pevko ob prepevanju domačih pesmi; Ena ptička priletela, Pridi Gorenje, Skrjanček poje, žvrgoli, Vsi so prihajali, Po Koroškem, po Kranjskem... Oživila je preprosta kmečka zemlja, naša domovina, naša mlada srca in ob koncu smo bili vsi kot bratje in sestre, večni prijatelji, ko smo z gospo Vilmo skupaj prepevali Vsi se imamo radi.

Takih večerov ne doživljamo mnogokrat. Kar pa je visokih kulturnih prireditev, zlasti pevski koncertov, so kot svetle zvezde na temnem nebu tujine, da nam svetijo v slovenske domove in ohranjajo bogate zaklade naše čiste kulture, iz katere živimo že preko 1000 let. Hvala vam, gospa Vilma Bukovčeva, naša svetla zvezda!

Anica Resnik.

CLEVELAND

• Kot vsako leto smo imeli letos vinsko trgatve. V nedeljo 16. septembra je bilo vreme prekrasno in to je gotovo privabilo še več obiskovalcev. Pristave kot navadno. Obisk je bil zares nad vse lep. Poleg Alpskega sekteta, ki je igral za ples, so nastopili s par pesmimi tudi Fantje na vasi in nato so Kresovci zaplesali nekaj plesov. 'Policaji' so imeli zelo veliko dela s 'tatovi', ki so med plesom kradli grozdje. Bila je to zadnja prireditev za letos v naravi.

• V soboto 22. septembra je plesna skupina Kres praznovala svoj 25 letnico obstoja z nastopom v narodnem domu na St. Clairju. Lep nastop narodnih plesov je navdušil polno dvorano. Upamo, da nam bodo pripravili še veliko takih večerov.

• Fantje na vasi so v soboto 6. oktobra navdušili s svojim petjem poslušalce, ki so napolnili dvorano na St. Clairju. To je bil njihov drugi samostojen nastop v Clevelandu. Pevci kot njihov pevovodja Janez Sršen zaslužijo čestitke in pohvalo.

• V St. Augustine Manor v Clevelandu je 4. oktobra umrl 92 let stari slovenski pionir v Ameriki, zdravnik dr. Frank Kern (Javh). Poleg zdravniške prakse, je on tudi vršil kulturno in literarno poslanstvo med Slovinci. Med drugim je napisal 'Angleško-slovenski besednjak z angleško izgovarjavo'. Bil je tudi eden izmed ustanoviteljev prve slovenske hranilnice in posojilnice v Clevelandu; St. Clair Savings and Loan Co.

• V ponedeljek 8. oktobra je v Clevelandu avtomobil do smrti povozil malo 9 letno hčerko podguvernerja države Ohio Georgea Voinovicha, Molly. Vse mesto je ta novica zelo pretresla, še posebej zato, ker je Voinovich clevelandski županski kandidat. Nam Slovincem je pa tudi zelo blizu, saj je po materi Slovenec in se med nami vedno zelo dobro počuti.

• Svojo vsakoletno jesensko večerjo je priredil Tabor 20. oktobra v narodnem domu na Holmes Ave. Pri dobri večerji, ob prijetnih zvokih orkestra Veseli Slovinci in v družbi prijateljev so številni gostje lepo preživeli večer.

CARL VIPAVEC
SLOVENSKI ODVETNIK
IN NOTAR

ZA VSE
PRAVNE
ZADEVE
SE PRIPOROČA

Simpson Towers 401 Bay St. Suite 2000 — EM4-4004
Podružnica: 770 Browns Line — New Toronto
Tel.: 255-7500

CHICAGO

• Program Slovenskega dneva

CHICAGO, ILL. — Festival Slovenskega dneva v soboto 27. oktobra ob sedmih zvečer v svetoštetfanski dvorani, 1835 W. 22nd Place, se je pričel s pozdravom in petjem ameriške in slovenske himne. Petje je vodila ga. Mihaela Simraj. Letošnja gospodična Slovenskega dneva, študentka ilinoiske univerze gđ. Julie Kacin, je prečitala uradne proklamacije čikaške županije in ilinoiskega guvernerja v obeh jezikih. Proglasi se so spominjali 61 letnice slovenske samostojnosti ko je 29. oktobra 1918 bila oklicana prva demokratična slovenska vlada ter 29. letnice rednih slovenskih oddaj na radiju za Chicago in okolico.

Predstavljene so bile gospodične prejšnjih let in solist Vinko Rigler ml. je vsaki zapel melodijo slov. narodne pesmi. Sledila je "Dobrodošlica" slov. pesalcev, ki nas so razveselili z novo-pripravljenim sporedom. Folklorni pesalci so bili deležni lepih uspehov priznanja za nastope na Daley-jevem trgu, v Grant parku ob papeževem obisku in na televiziji. Enako tudi zbor "Slovenska pesem", pod vodstvom p. dr. Vendelina Spendova, ki se uveljavlja kot izredno dinamična pevska skupina, ki jo moremo primerjati s priznanimi vrhunskimi zbori. Njihovo petje na Daley-jevem trgu, ob obisku papeža Janeza Pavla II. in na koncertu v Jolietu, je bilo sprejeto z navdušenjem.

Kot posebni gostje so nastopili "MLADI HARMONIKARJI" iz Clevelanda pod vodstvom Rudija Kneza. Za njihov prvi nastop v

Chicago vlada izredno zanimanje, saj nam so prinesli vso lepoto slovenskih melodij.

Po petju Prešernovih pevcov, je oznanjeno ime letošnjega prejemnika "Slovenskega odlikovanja". Odbor, ki mu je načeljeval Stane Simraj, je letos izbral vnetega društvenega delavca,

ki z vsem srcem že 29 let neumorno dela za slovenstvo na osrednjem Zapadu. Z njim bodo počaščeni vsi slov. društveni garači, ker na njihovih ramah sloni bodočnost našega narodno-kulturnega dela v Ameriki.

Kot novost smo prvič slišali ženski kvartet naših odličnih pevk: Frances Martinčič, Nandi Puc, Dawn Vidmar in Frida Arko. Poznani baritonist, Rudi Korošec nam je zapel: "En starček je živel".

Na lanskem festivalu je bil navdušeno sprejet Ribenčan Urban s kompletno ribniško robo, a letos se mu bo pridružil pristni gorenski planšar v posebnem prizoru, ki ga bosta izvajala John Vidmar in Dale Trinko ob sodelovanju vseh pesalcev pod vodstvom Corinne Leskovar in Magde Simraj. Po zaključnem prizoru in ponovnem nastopu Mladih harmonikarjev je domača zabava s plesom ob zvokih godbe Janeza Arkota.

Vse v vsem je zopet predstavljen na svetoštetfanskem odru lep v razvedrilo in duševno obogatitev vseh udeležencev. Kot posebnost je letos ob programu natisnjem tudi DIREKTORIJSKI slovenskih podjetij in profesionalcev. V velikem Chicagu namreč deluje še mnogo slov. podjetnikov in ta direktorij bo, po letih poiskus zbrati vsaj nekatera njihova imena v upanju, da se bodo drugo leto oglasili še drugi.

Dr. Ludvik Leskovar

GOSPODIČNA SLOVENSKEGA DNEVA, JULIE KACIN, je študentka ilinoiske univerze in organizatorica prvega Slovenskega Kluba akademikov slovenskega porekla na tej univerzi v Champlain, Ill.

Uredniku pišejo:

• ... Rad bi postal redni naročnik vašega lista „Slovenska Država“, ki izhaja v Torontu. — Prosim, začnite takoj pošiljati istega na naslov... I.F. (Oshawa). Hvala vam.

• ... priložen je ček \$10.- za naročnino „Slovenske Države“ in

upam, da je vse dobro pri vas. Vas najlepše pozdravlja... J.T. (Toledo, Ohio)

• ... Nekam sem založil potrdilo o zadnjem plačilu naročnine lista Slovenske Države... koliko naj vam pošlje, da bi bila naročnina poravnana vnaprej do 31. dec. 1979... se Vam priporočam... L.Z. (Cleveland, Ohio)

• ... Because there is... Slovenian community in Timmins, we are planning to develop a collection of newspapers for them. We would... B. Andrews, Reference Librarian - City of Timmins Public Library

Kaj je tvoj življenjski cilj?

Vseeno je, če veste ali ne, kaj želite storiti z vašim življenjem, obstojajo sposobni in zavzetni ljudje, ki vam lahko pomagajo v vašem občestvu.

Če že imate idejo o tem kaj hočete, so ljudje, ki so člani vaše krajevne organizacije „Home and School Association“, predstavniki vaše „Chamber of Commerce“, „Canada Employment“ in „Immigration“-svetovalci, krajevni vaješki svetovalci ali od „Ontario Career Action Program Co-ordinators“, ki vam lahko pomagajo. Če še vedno nihate v vaši odločitvi kaj zares želite postati, govorite z vašimi šolskimi vodečimi posvetovalci, ali s svetovalci za nastavitve. Ti ljudje vam lahko dajo informacije širokih in uspešnih možnosti; za nakatere morda nikoli niti pomislili niste!

Končna odločitev bo vedno vaša in to ne pomeni, da jih morate doseči samostojno. Obstojajo ljudje, ki jim je mar in vam bodo pokazali, kako hitro doseči vaš cilj.

Če želite več informacij o izobrazbi za dosego vašega cilja, preprosto izrežite spodji kupon v tem oglasu in mi vam pošljemo listo oseb, s katerimi lahko stopite v stik v vašem okrožju.

Stori to čimprej.

Secretariat for Social Development
Ontario Youth Secretariat
2nd Floor
700 Bay Street
Toronto, Ontario M5G 1Z6

Yes I am interested in receiving more information on career education.

Name: _____

Address: _____

City: _____ Province: _____

Postal Code: _____

Javna zahvala:

Slovenska umetnica, ki živi in deluje v Nemčiji, nam je za S.D. poslala vinjete (Slovenski prizori), ki jih bomo uspešno uporabili v naslednjih izdajah. Ustvarjalci umetnosti se za pošiljko najpristrčenje zahvaljujemo s priporočilom tudi za bodoče! Danes objavljamo eno izmed poslanih umetnin.

Urednik.

naslov „Officer in the Order of the British Empire“. Nobelova nagrada je v višini \$191.000.- in jih bo osebno sprejela 10. dec. na posebnem slavlju na univerzi v Oslo, Norveška.

Rodila se je 27. avgusta 1910 v Skopju, ena izmed trem otrok albanskega trgovca. Njeno prvotno ime je bilo Agnes Gonxha Bojaxhiu.

Njen order služi po vsej Indiji in v 14. drugih državah. Dejala je ob novic o nagradi: „To je za njegovo delo, ne moje.“ Čestitamo!

IZDAJALCI ALI PRIČEVALCI

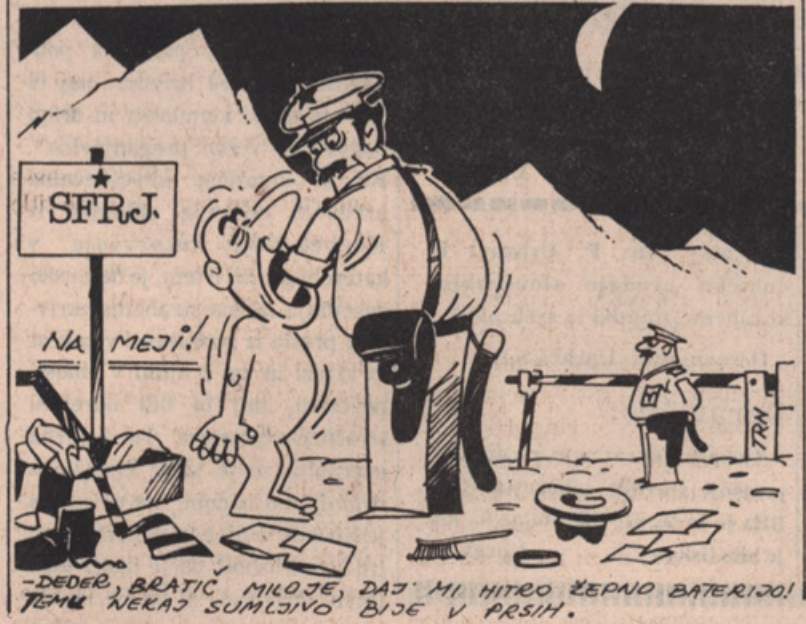
(Nadaljevanje s prejšnje strani)

staršev in to vse v imenu slovenstva.

Pozabili naj bi mi vsi, da so nasproti sramotnemu žigu narodnega izdajstva, ki ga nam vzdevaljejo komunisti, naša čela zaznamovana z drugim znamenjem, s smrtjo naših dvanajst tisoč mučencev. Z njimi smo zaznamovani kot pričevalci za njihovo in svoje dobro ime. Pričevanje ni nekaj lahkega. Zahteva odgovori in žrtev, kot je tudi naše osnovno življensko vodilo, to je pričevanje za Kristusa, stalna odpoved iz žrtev.

Ce znamo prav gledati nam je končno komunistični sramotni pečat lahko blagoslov božji, ki nas varuje, da ne utonemo v močvirju materializma, v katerega se potaplja svet in nam kot stalen opomin daje moč, usmerjati se v globine prenavljajočega se krščanstva. Svoje slovenstvo in kulturno življenje pa lahko osvežujemo s stiki s tistimi zamejskimi Slovinci, ki so nam blizu v svojih naporih za ohranjanje slovenstva pa tudi po svoji duhovni krščanski usmeritvi. Moramo se osvestiti in z vsemi odgovorimi in žrtvami vred prevzeti naše poslanstvo pričevanja, ki ga nam je Bog s tem, da nas je dobrohotno rešil iz rok uničevalcev, naložil. Z vdajanjem lagodnosti in z vtapljanjem v materializem se želje komunistov, da bi nas za vedno pred svetom prikazali kot ničvredneže, čedalje bolj približujejo uresničenju in vse neizmerno trpljenje tolikih naših mučencev in naše osebno trpljenje brezumno zametavamo, da bi v zgodovini ostalo le nesmisel in brez vsakega haska. Izdajalci torej ali pričevalci? Odgovor na to terja od nas zgodovina.

SKUPNOST NOVIH

Uredniku Slovenske Države
Toronto

Dragi gospod Urednik!

Upam, da ste prejeli izrezke avstralskih dnevnikov časopisov Telegraph in Sydney Morning Herald. Poslal sem tudi Naše novine, Nova Doba in Novosti, vse jugoslovanske 'nevtrealne' časopise, iz katerih ste si že ustvarili svojo sodbo.

Kakor vidite, Avstralija javno in prikrito preganja vse protikomuniste, ki se še upirajo temu zlu v tej deželi. Pošiljam Vam izrezke septemberskih MISLI 79. oz. fotokopijo, in pa Point of view of Mr. Santamaria's weekly telecast. Pošiljam tudi kopijo mojega Statement Liberalni Partiji Avstralije, katere sem trenutno še član, pa ne vem za kako dolgo. Izgleda, da sem v napačni partiji. Če bi bil član komunistične Partije Avstralije, bi bil bolj spoštovan od vseh avstralskih partij, tako pa mi "grass roots" Liberalne partije nimamo nobene besede, razen da molčimo in ubogamo in tako dokažemo svojo lojalnost do partije in domovine.

Sem tako jezen, da lahko uporabite vse tole, kar Vam pošiljam za Slovensko Državo, kakor hočete, tudi moje pismo. Mislim da je slovenskim protikomunistom v Čile, Argentini in Canadi dosti bolj, glede duhovne svobode, ki je tukaj v Avstraliji še bolj ogrožena. Jugoslovanska pa se pri vsem tem poslužuje še naivne in ljubosumne avstralske politike, ki tuje tako radi sumničijo in vidijo v nas nevarne tekmece, katerim se do oblasti ne sme pustiti (glej SMH. 18.9.79). Da omenim le zadnji odstavek: "... In another development Major Ashley-Riddle has been elected to fill a vacancy as vice-president on the Ethnic Council ... Major Richard Ashley-Riddle a vice-president of the party's Rose Bay branch was involved in a controversy, last year when he was elected president of the branch before fresh elections were called, because of alleged irregularities in the poll. Major R. Ashley-Riddle, a German delegate on the Council - because his mother is German - failed to retain the presidency in the resultant election."

Naj omenim, da je bil Mr. Ashley-Riddle major po činu v avstralski protikomunistični vojski v Vietnamu nekaj let, kjer se je boril proti komunizmu. Zdjaj pa nadaljuje protikomunistični boj v

Gornje pismo in tu tiskani "statement" objavljamo v originalu, ... da tako služimo objektivnemu poročanju. Bralci S.D. si tako najlažje ustvarijo sliko nezvržnosti v Avstraliji. Želimo, da bi se vse v redu izteklo.
—Urednik

To the Liberal Party of Australia

STATEMENT

Let it be known that I Jože Košorok strongly support Mr. Ljeko Urbančič in his ideals and work in Liberal Party of Australia. I deplore the treacherous and savage attacks and false accusations in the daily papers for the last two weeks. I spoke to many Slovenes in Sydney, who are expressing anger at Liberal Party's betrayal of Mr. L. Urbančič to the Yugoslav Communist Criminals. (I regard a serious crime to collaborate with and support any communist regime, whose establishment and Status Quo is based on violence: mass murder and genocide of its own people, and continuous tyranny.)

My life during the communist revolution in Slovenia 1941-1945 was different from that of Mr. L. Urbančič, he lived in Ljubljana which was occupied by Italy till Oct. 1943. I lived in the region of Styria which was occupied by Germany. Styria was soon regarded as 'Deutsches Reich' province. So all able men were recruited in the Reich's armed forces. To resist recruitment was punishable by death. The youth under 18 years of age from 15 on, in 1944-45 were also recruited into armed services as Hitler Youth. At sixteen I was recruited and

Liberalni Partiji, kakor L. Urbančič. Od Slovencev sva dva delegata: L. Urbančič in jaz, a Nemci jih imajo več. Da se ne bi vršilo prijateljstvo med Avtralijo in Jugoslavijo, je radi tega postala kamen spotike hrvatska ambasada (simbolična) v Canberra in seveda v Sydney-u predsednik Etničnega sveta Liberalne Partije g. L. Urbančič-bivši domobranec (glej Slovenski Obzornik v Avstraliji). To dvoje je treba odstraniti za ceno "Good trade and good relationship".

Kamen spotike je tudi slovenska cerkvena skupnost v Merrylands-u. Ta pa v oči bode tukajšnje jugoslovanske komuniste. Uspelo jim je odstraniti patra Lovrenca Anzel O.F.M., ki je moral nazaj v Ljubljano v župnijo Šiška za župnika. Sem pa bo škof Lenič poslal drugega. Ko smo poslali škofu Leniču protestno pismo s podpisom, se nam je oglasil s prijaznim pismom in opravičilom, namreč, da ima vezane roke in je odvisen od drugih... Verjetno od ministrstva za verstvo, kar verjamem. Pred mesečem so začela društva in klub z raznimi vajami za narodno folkloro, prirreditve in drugo družabnost (pod jugoslovansko kontrolo, seveda), vsako nedeljo dopolne ob desetih ko je slovenska maša v Merrylandsu, da bi s tem čimbolj onemogočili cerkveno skupnost. Nevtrealne vernike hočejo spraviti v precep: Ali sodelujete s cerkvijo, ali z narodom! Do sedaj je bila navada, da so se rojake udeleževali pri cerkvenih in društvenih prireditvah. Zdjaj so nam komunisti tudi to možnost odvzeli. Pater Valerijan je sicer mirno protestiral v cerkvenem listu RAFAEL, ki izhaja četrtletno, tukaj, a se bojim, da jih bo dobil zato po glavi od vseh treh jugoslovanskih nevtrealnih časopisov. Zdjaj se pri cerkvi prizadevamo, da bi zgradili dom onemoglih in dvorano. Zato nam rdeči nagajajo kolikor morejo. Če rečem "rdeči" za to besedo sem bil že velikokrat kregan, tudi od mojega brata, saj ni nihče od teh v kakšni politični partiji, najmanj pa komunistični. Nekateri od teh tudi redno v cerkev hodijo. To je lepa in čista fronta poštenih rojakov, ki imajo samo povezano z DOMOVINO, kamor hodijo na Skofjeloške piknike i.t.d. Tem more kdo kaj očitati? Jezus je rekel: (ne po partijskih tiketih) PO NJIH DELIH JIH BOSTE

until this year, for the whole 35 years.

Because of political terrorism in communist liberated Slovenia, I saw no future, and escaped to then Free Territory of Trieste in 1950. In 1951 I came to Australia, with very much freedom at that time. Soon Slovenes started to organise into associations and clubs working together, former partisans and former domobranci. For 20 years we lived in peace until Yugoslav government through their consulates and agents interfered, and created division among Yugoslav population in Australia. Some former domobranci in this country became Yugoslav regime's collaborators presumably in fear for their lives, and some of us former partisans, became anticommunist and joined The Captive Nations organization and various political parties in fear from communist control of Australia. The after war generation of Yugoslav migrants are the bulk of pro-Tito stronghold in Australia, some of whom are already well infiltrated in more important positions with the title of Justice of Peace.

Among former Domobranci, some years ago I met Mr. L. Urbančič, a staunch anticommunist. His idealism appealed to me and I joined him as secretary in the Agency for Free Slovenia. In the year 1975 we published Slovenski Obzornik, which was attacked by Yugo-communist paper Nova Doba and one Australian Labor politician, a good friend of Tito. From then on at least for us

SPOZNALI! Moj rajni oče mi je velikokrat rekel: "S kom se družiti, to si sam." Pokojni kardinal OTTAVIANI je rekel: "Kdor noče videti nasilja in masovne umore v komunističnih deželah in odobrava njih režim, je skrivaj umorov in zla, ki ga komunistem pozna." Ko sem to prebral v neki knjigi, me je bilo kar strah, saj vidim, koliko nas je, ki celo nevede sodelujemo s komunistom. Zato je treba več molitve na čast Svetemu Duhu za razsvetljenje in pamet, kakor je naš rajni oče vsak večer dodal še en Očenaš.

Sredi septembra smo imeli L.I.B. Ethn. Council sestane, a po številu ljudi v dvorani lahko sklepam, da je bilo opazovalcev več, kakor nas delegatov. Zato sem prepričan, da lahko povem, kaj smo sklenili, saj je bila UDBA med opazovalci tudi dobro zastopana. G. David Patten nam je najprej razložil zakaj je g. Urbančič razrežen vseh funkcij v partiji; najprej se mora razčistiti njegov slučaj in on upa na naslednjo točko, smo vsi enoglasno zahtevali, da se g. L. Urbančič najprej vsede na svoje običajno predsedniško mesto, čeprav ne more voditi sestanka. Svet je zahteval da se predlog: "Da se vsaka preiskava proti predsedniku takoj ustavi" pošlje na državni svet. Predlog je bil sprejet, vendar je rekel g. D. Patton da ima že tudi višje sodišče stvar v rokah, kar je nemogoče ustaviti. S tem, da se raziskava nadaljuje, Liberalna Partija daje prednost vmešavanju v notranje zadeve tujim komunističnim elementom. Zato je Svet (etnični) določil osemčlanski pod-odbor iz lastnih vrst, da sam raziskuje "Urbančičev slučaj". Etnični Svet noče imeti Pilatovih krvavih rok pri tem komunističnem podjetju.

Mislim, da je zelo važno, da še drugi rojake zvedo, kaj jugoslovanski komunisti počenjajo z nami v Avstraliji. Ker je tudi Avstralija podpisnica človečanskih pravic pri Združenih Narodih, predlagam, da bi vsi Slovenci po svetu zahtevali, da se te pravice vsakemu državljanu tudi jamčijo. To bi bilo zelo potrebno tudi za rojake v domovini, kjer se komunistični tirani ne zmenijo niti za jugoslovanske zakone in z ljudstvom počenjajo kar hočejo.

S slovenskimi pozdravi,
Armin Kurbus
(Fairfield, Conn.)

P.S. Prošnji smo ugodili! — Uredništvo.

Slovenes the freedom of speech and press has ceased to be a freedom in this country, without a lot of trouble from the communists and naive Australian politicians.

I am as proud a Slovene as I am a proud Australian citizen. I am loyal to Australia, but I also want my native Slovenia to be free as according to the U.N. Charter. Free from communism, free from foreign interference. I joined the Liberal Party to keep Australia free. If all The Captive Nations became free, then Australia's future freedom will be guaranteed.

As for Yugo-communists, every anticommunist is either a war criminal, a Nazi, or a Fascist. The big UDBA boss comrade Alexander Rankovich said on the occasion of the trial of late Cardinal Stepinac of Croatia in Zagreb: "There is no Yugoslav citizen anywhere whom we couldn't accuse of crime and punish him". So late Cardinal Stepinac was punished for war crimes he never committed.

In February 1952 the same yugo-regime committed an attempted murder on Slovene bishop Anton Vovk at Novo mesto, where he was poured over with petrol and burned. He quickly tore his robe off and saved his life, but died a few years later as a consequence. This same Yugoslav government is a "reputable" source of information for Australian daily papers on anticommunist Australian citizens of Yugoslav origin.

From then on at least for us

SLOVENIAN DAY OF INDEPENDENCE October 29, 1979

(29. oktobra so Slovenci in Slovenske v Toronto, predvsem mladina, protestirala pred italijanskim konzulatom na 136 Beverley St. v Toronto. Predali so spomenico konzularnim predstavnikom; nato pa so se mirno razšli. Objavljamo tekst predane spomenice. — Uredništvo)

Re: Protest of Slovenian-Canadians
to Italian Government for
not implementing article 6
of constitution

Slovenian minority in Italy is living in

- Pontebana that is between Pontebba and Tarvisio
- Valle di Resia
- Valli di Natisone
- Goriziano
- Trieste and surroundings

Slovenians do enjoy some but not all minority rights in Trieste and Gorizia only. These rights are still remnants of London agreement legally since Osimo agreements not any more in force. Slovenians living in other territory are not enjoying any minority rights and are not covered by any legislation.

Article 6 of Italian constitution from 1947 provides that special legislation protecting minorities will be promulgated. We do note that even today that is 32 years later such a law is not in force yet, as a matter of fact is not even before parliament.

We do insist that Italian government passes such legislation soon enough and such law must be very specific and just and not unduly watered down due to the pressure of certain Italian radical groups. Such groups e.g. are very loud and do insist wrongly that they don't want any bilingualism, that a census of Slovenian minority should be held first and that Slovenians e.g. in Valli di Natisone are not Slovenians at all in view that they speak an "old Russian dialect".

To give in to such radical groups would be very much counterproductive and would certainly not help for quiet development of population involved.

(Ps. Slični protest je bil poslan tudi avstrijskemu poslanstvu.)

Zvon prijateljem in sodelavcem, po desetih letih

Deseta obletnica je že dolgo za nami in njena proslava, proslava Zvonove desetletnice, je skoraj da samo še spomin. Komaj pred kratkim pa se je tega, za nas važnega jubileja, spomnila tudi Ameriška Domovina v članku, ki ga je napisal g. Miro Čokelj iz Washingtona in vanjga vnesel

• Dobili smo s prošnjo za objavo: ker je Ameriški Slovenec, ker je Ameriška Domovina - to že ponovno - moj članek, ob desetletnici zvona, bistveno spreminila, bi bil hvalježen in vesel, če S.D. priobči moji zahvalo v originalni, celotni in nespremenjeni obliki.

S slovenskimi pozdravi
Armin Kurbus
(Fairfield, Conn.)

P.S. Prošnji smo ugodili! — Uredništvo.

Slovenes the freedom of speech and press has ceased to be a freedom in this country, without a lot of trouble from the communists and naive Australian politicians.

I am as proud a Slovene as I am a proud Australian citizen. I am loyal to Australia, but I also want my native Slovenia to be free as according to the U.N. Charter. Free from communism, free from foreign interference. I joined the Liberal Party to keep Australia free. If all The Captive Nations became free, then Australia's future freedom will be guaranteed.

As for Yugo-communists, every anticommunist is either a war criminal, a Nazi, or a Fascist. The big UDBA boss comrade Alexander Rankovich said on the occasion of the trial of late Cardinal Stepinac of Croatia in Zagreb: "There is no Yugoslav citizen anywhere whom we couldn't accuse of crime and punish him". So late Cardinal Stepinac was punished for war crimes he never committed.

In February 1952 the same yugo-regime committed an attempted murder on Slovene bishop Anton Vovk at Novo mesto, where he was poured over with petrol and burned. He quickly tore his robe off and saved his life, but died a few years later as a consequence. This same Yugoslav government is a "reputable" source of information for Australian daily papers on anticommunist Australian citizens of Yugoslav origin.

spominski govor in bodrilne besede govornikov dr. Leona Klavža in g.ing. Simona Kregarja iz New Yorka. Govornikoma kot piscu članka smo člani zbora iskreno hvaležni.

Ko prebiramo poročila o delu slovenskih zborov, predvsem zborov v Ameriki, se iskreno veselimo vsakega njihovega uspeha. Mnogokrat pisci poročil dodajo misel o poslanstvu, narodnem poslanstvu pri ohranjanju slovenstva, tudi v Ameriki. Nobenega posebnega namena nismo imeli člani Zvona, ko smo se zdaj že več kot pred desetimi leti začeli zbirati. Lepota slovenske pesmi in čut zadovoljstva ob slovenskem petju nam je bila edina pobuda pri začetnem obstoju; hladni prijem in postopanje, postopanje in prijem mačehe, nad nebogljenim in na zunaj brezpravnim slovenstvom nam je nujno narekoval nadaljevanje. Ko smo le nedoma mogli kriti veliko vrzel, smo doživeli nekaj pohval, ki so nam vselej bile v veselje; bile so nam morda celo vzpodbuda, da smo vstrajali kot pevska skupina v tem vzhodnem delu Združenih Držav.

Če smo v začetku čutili največje zadovoljstvo in zadoščenje, da smo lahko peli, peli sebi v razvedrilo, peli slovenske pesmi, vesele in otožne, smo se kasneje radi odzivali povabilom skupin in organizacij, ki znajo slovensko pesem ceniti in ljubiti. Vabila so nam bila v ponos in priznanja so nam vedno dajala novega

Armin Kurbus

ARS SLOVENIA

Pred dobrim letom smo dali gotove mere koristil pretirani dvig cen zlahtnim kovinam. Kot je znano je tako srebro kot zlato danes za več kot 100% dražje kot je bilo pred 12 meseci. Samo zlato, ki se nahaja v eni seriji zlatnikov je danes precej dražje kot pa je

Therefore according to the law of God I regard any person or establishment in Australia a traitor and seditious against Australian people of all nationalities, whoever cooperates and collaborates with the murderous regimes more than it is diplomatically and economically necessary for the benefit of Australian people.

Sydney, 10. September 1979.

Jože Košorok
(Secretary, Agency for Free Slovenia)

Why this protest? Oct. 29 1979 — Day of Slovenian Independence

The Slovenian nation was very late in achieving some degree of independence. Up to 1918 Slovenians were under foreign domination and even at that time only 60% of our people came under Yugoslavia which offered best chances of national survival. Still more than one third of Slovenians remained in Hungary, Austria and Italy.

More than 300,000 thousand of our compatriots remained in 1918 in Italy. The forced italianization was taken to extremes. More than 40,000 Slovenian family names were italianized by court order, an act which was never matched in the history of mankind to such numerous extent. Public use of Slovenian was prohibited since 1922 and even private use of our language was looked upon with suspicion. All Slovenian topographic names were changed into Italian and the Italian Government went so far as to eliminate all Slovenian gravestones.

During last war part of Slovenia was under Italian occupation. For preventive reasons people were sent to concentration camps. Food supplied was containing less than 700 calories that is less than in infamous Dachau in Germany. In one camp Rab 40% of the inmates died because of impossible living

conditions. No Italian criminal was ever before court for these crimes.

Since 1945 more than 100,000 Slovenians who still remain in Italy are still waiting for their legitimate rights. Article 6 of Italian constitution provides for special legislation to protect minorities so far the proposal is not even before the parliament. Italy wants us to disappear first and then they will come out with protection!

In Beneška Slovenia we don't have one hour of Slovenian taught in school. Official report recently publicized says that people do talk an archaic russian dialect! The only public monument in B.S. with Slovenian and Italian words in Kamnica was recently desecrated with black asphalt and word MERDA.

Comparing the hard life of our people in Italy let's compare the life of 2,400 Italians in Slovenian Republic (40 times less). They have elementary and secondary schools in Italian. Their representative is able to speak in Italian in Slovenian parliament and they have their OWN TELEVISION.

In Austria which was bound by peace treaty to accept Slovenians as equal citizens after 24 years their minority school system is unjust, public use of Slovenian language is minimal and topographic signs in German and Slovenian covering 20% of mixed territory at the best. The extreme right organization Heimatdienst who declared in their magazine a few years ago "peace in our land will only be possible when one of our two ethnic (German & Slovenian) will disappear" is not only tolerated, contrary to article 7 of peace treaty, but is kept in high esteem by politicians.

In Hungary our Slovenians do enjoy couple of hours of Slovenian in school and none in public administration.

Mr. Otmar Mauser/SNC
Dr. Peter Urbanč/SNC

P.s. our motto for this protest:

6/7/61

6 Italy law to protect minority

7 Austria

61 Hungary

PROSIMO,

PORAVNAJTE

NAROČNINO!

bila prvotna cena teh kovancev. Kupci so bili še posebej zadovoljni z umetniško kvaliteto kovancev, ne glede na to, da se jim je investicija izplačala četudi to verjetno ni bil namen pri velikem številu rojakov. Kot je bilo objavljeno je šel del dobička v slovenske narodne namene in lahko potrdimo, da smo do danes razdelili \$2.800.- predvsem za slovenski demokratični tisk. Vsi, ki so kovance nabavili lahko dobi-jo na zahtevo podrobnejšo razdelitev tega fonda, ko bo do vključno okt. 1980 razdelil \$5.000.-.

Prodaja kovancev se nadaljuje in je nova cena na osnovi US\$400 za unčo zlata sledeča: serija 6 zlatnikov US\$395.- in serija 6 srebričkov US\$107.-. Cena se dviga ali pada za \$13.- po zlati seriji z vsakim dvigom ali padcem unče zlata od \$20.-

za ARS SLOVENIA
Dr. PETER URBANC

"Pavliha" tako pravi...

- Iz opic smo se razvili v ljudi, da bi postali plazilci.
- Kako naj si bomo enaki, ko pa vedno zahtevate, naj vam sledimo?
- Pot v prihodnost je jasno zapisana — na papirju.
- Vodič razkazuje turistom ribe: "Ta riba se imenuje škarpina. Živi v Jadranskem morju, jedo jo pa v Beogradu..."
- Ni vseeno, na čigavih napakah se učiš.
- Tovarišem iz proizvodnje čestitam, ker so ustvarili rekordno proizvodnjo naših osebnih dohodkov. — Tovariši iz administracije.
- Tovariši na položajih: ne vkopavajte se!

Iz slovenske zgodovine . . .

B.C. Novak
Blejski kot

Leta 1004 je cesar Henrik II. podaril brixenski cerkvi Bled, ki je bil takrat že lepo zaokroženo gospostvo. Leta 1011 je isti cesar dodal še toliko zemlje, da bo blejsko gospostvo merilo trideset kraljevskih kmetij ali dva tisoč sedemsto oralov v današnji meri. Nove zemlje si naj poišče škof med Savo Bohinjko in Savo Dolinko, če bi je tukaj zmanjkalo, pa kje drugje. Brixen se je okoristil s to pravico ter se je razširil preko Save Dolinke do Tržiške Bistrice. S poznejšimi kraljevskimi darili je Brixen dobil še vse kraljevske gozdove med obema Savama, na lastno pest pa si je prisvojil še gozdove na desnem bregu Save Bohinjke.

Tako je nastalo v 11. stoletju blejsko teritorialno zemljiško gospostvo, ki pa ni bilo enotno, temveč posejano z malimi alodi svobodnih posestnikov. Hauptmann je izračunal, da omenja Altvinov kodeks v blejsko-bohinjskem kotu 42 takih posestnikov alodov, od katerih je bilo 34 domačinov, ki so tukaj živeli, 25 med njimi pa je nosilo sledeča slovenska imena: Blagosod, Bodigoj, Bojnoslav, Dobrisko, Dobrogoj, Domoslav, Godeslav, Ivan, Janiz, Nenadej, Nepokor, Preslav, Prinoslav, Protih, Radogoj, Semiko, Trebinja, Treplca, Večegoj, Večevoj, Velikne, Zloslav. Drugih devet imen je bilo nemških ali nevtralnokršćanskih, le tri imena od teh bi pripadala nemškimi priselencem. Ostalih šest smemo zaradi njihovih sorodnikov zopet prišteti med Slovence. "Potemtakem poznamo iz druge polovice enajstega stoletja v Zgornjem Posavju 25 ali najbrž celo 31, če ne 34 svobodnih slovenskih posestnikov," ugotavlja Hauptmann (Staroslovenska družba, str. 111).

Ker imenujejo listine te svobodne posestnike z različnimi latinskimi imeni, se upravičeno sprašujejo, nadaljuje Hauptmann, ali gre tukaj za bivše hlapce, ki so se povzdignili v plemstvo, ali pa so bili ti svobodni posestniki "nobiles" (plemiči) že po rojstvu. Listine ne imenujejo samo različne naslove celo isti osebi. Tako nazivajo blejskega Ivana ob raznih prilikah "libertate potitus", "ingenuus", "nobilitatem sortitus" in "nobilis". Hauptmann se zaveda, da vse odvisi, kako te naslove tolmačimo in prevedemo. Ugotovil je, da imajo ti naslovi v Altvinovem kodeksu drugačen pomen kot v poznejšem srednjem veku in tudi pred 11. stoletjem. Tako bi lahko pomenilo "libertate

potitus" osvobodjenca, vendar tukaj se rabi "potiri" kot imeti in uživati in gre za svobodo uživanja. Isto velja za "sortiri", torej ne gre le za osvobodjenca, temveč tudi za uživalca svobode. Da je tako tolmačenje pravilno se vidi iz naslova "ingenuus" kar pomeni plemenito rojeni, torej plemeniti po rojstvu. Ivan pa ni mogel biti istočasno osvobodjenec in plemič po rojstvu, podčrtuje Hauptmann leta 1954 in s tem zavrača Malovo kritiko iz leta 1939, o kateri bomo govorili pozneje (Ibid., str. 112).

Ivan je bil torej plemič po rojstvu, isto velja tudi za ostale svobodne posestnike Blejskega kota. Da dokazuje pravilnost tega sklepa je Hauptmann analiziral vse prenose lastnine, ki se omenjajo v Altvinovem kodeksu. Ugotovil je 328 prenosov, od teh je 71 primerov takoj izpustil, ker je šlo za osebe brez naslova, vojake, odvnetike, grofe, mejne grofe, vojvode, ali člane brixenske "familije". Ostalo je 257 zapisov (328 manj 71) z 275 lastniki. Stanovska terminologija teh 275 lastnikov pa je povzročala velike preglavice brixenskim pisarjem. Od 275 lastnikov (plemičev), vendar pisarji jim dajejo vse mogoča latinska imena: "nobiles" (52), "nobiles ex genere" (25), "nobilis prosapie" (28), "nobili pro sapia ortus" (11), "nobili procreatus ex genere, progenie, sobole, stirpe" (11), "nobilitatem sortitus" (21), "nobilitate potitus" (3), "nobilitate functus" (1), "quidam ex nobilitate" (2). 78 se jih imenuje "ingenui" (plemiči po rojstvu), 43 pa jih nosi različna imena za liberi (svobodni): "liberi" (7), "liberti" (2), "libertatem sortiti" (19), "libertate potiti" (15). (Ibid. str. 112-13.)

Do nastopa škofa Altvina in še prva leta njegove oblasti ni bilo nobenega omahovanja; lastniki so bili "nobiles" in "ingenui". Potem se začne naenkrat tipanje. Stari naslovi ne zadovoljujejo več. "Nobilis" najdemo zato le v tretini primerov, "liber" celo samo v šestini. Le "ingenuus" se ne izpreminja, in je dober celo za koroškega vojvodo. Hauptmann sklepa, da bogata in različna terminologija odseva nevarnost, ki je grozila staremu svobodnemu plemstvu od novincev, to je od nastajajočega nesvobodnega plemstva. Nesvobodne novince srečujemo v Altvinovem kodeksu v vedno večjem številu. Od približno 1075. leta tvorijo posebno skupino med pričami. To so bili bivši hlapci

in sluge, ki so jim njihovi gospodarji dali v fevd del svojega teritorialnega zemljiškega gospostva. Na teh služabniških fevdih so živeli bivši služabniki po viteško, slično kot pravi stari "nobiles" po rojstvu. Končno so se pririnili v škofovo družino (familia), kjer so služili skupaj s svobodnim plemstvom, pridobili so si pravico pričevanja pred javnim sodiščem, ki so jo do takrat imeli le svobodni. "Novi naslovi svobodnega plemstva," pravi Hauptmann, "razodevajo potemtakem samo razumljivo željo, da se loči od vsiljivcev, ki bi bili tudi radi 'nobiles'". (Ibid.)

Plemstvo po rojstvu si je torej želelo jasnejših naslovov, vendar s tem ni moglo preprečiti zlitja obeh skupin v nov sloj. Kaj je pomagal naslov, ki je pričal, da je bil že ded plemenitega rodu, če pa je vnuke ostal tako majhen del dedovega posestva, da ni mogel več živeti stanu primerno. Teritorialni zemljiški gospodje pa so delili fevde samo takšnim svobodnim plemičem, ki so se jim podali "v last in oblast". Vso svojo lastnino so morali prepustiti novemu fevdnemu gospodu in so jo nato od njega prejeli v fevd skupaj z delom gospodove zemlje. Le s takim povečanim posestvom, ki pa so ga imeli samo kot fevd, so lahko nadaljevali z načinom življenja, ki so ga bili navajeni in ki je bil način življenja njihovih prednikov. Za tako življenje so morali priznati nekdanje hlapce, ali nesvobodno plemstvo, za sebi enake in so se končno z njimi zrasli v nov sloj ministerialov.

Taka raznolikost v Altvinovem kodeksu ne pomeni, da se skrivajo za njo različne svobodne plasti, temveč prav nasprotno, za različnimi naslovi lahko najdemo isto osebo. Vse to velja seveda tudi in predvsem za gorenjske plemiče. Vendar, nadaljuje Hauptmann, ti plemiči Zgornjega Posavja so vidno in hitro propadali, radi grabežljivosti brixenske cerkve. Ne smemo verjeti v zatrjevano ljubezen, s katero drobi jo ti plemiči svojo že tako revno dediščino v prid brixenskega škofa. Temu so napoti in zlepa ali zgrda se hoče brixenska cerkev polastiti njihove zemlje. "Plemenitega Ivana ('nobilis Ivan') mine v takšnih okoliščinah potrpežljivost. Še enkrat daruje, ali ne več 'iz ljubezni', ampak grozeč, da bo prekal daritev 'si idem episcopus aut illius successor aliorum bonorum suorum subtrahere voluerit'" (če bi se ta škof ali kateri njegovih naslednikov

Anthony Klemencic, B.Sc., L.L.B. BARISTER IN SOLICITOR

sporoča,
da ima novi naslov pisarne:

770. BROWN'S LINE

ETOBICOKE
ONTARIO
M8W 3W2

Te izpremembe v veljavi:
od 1. novembra 1979. dalje.

Nova telefonska številka:
(416) 251-5281

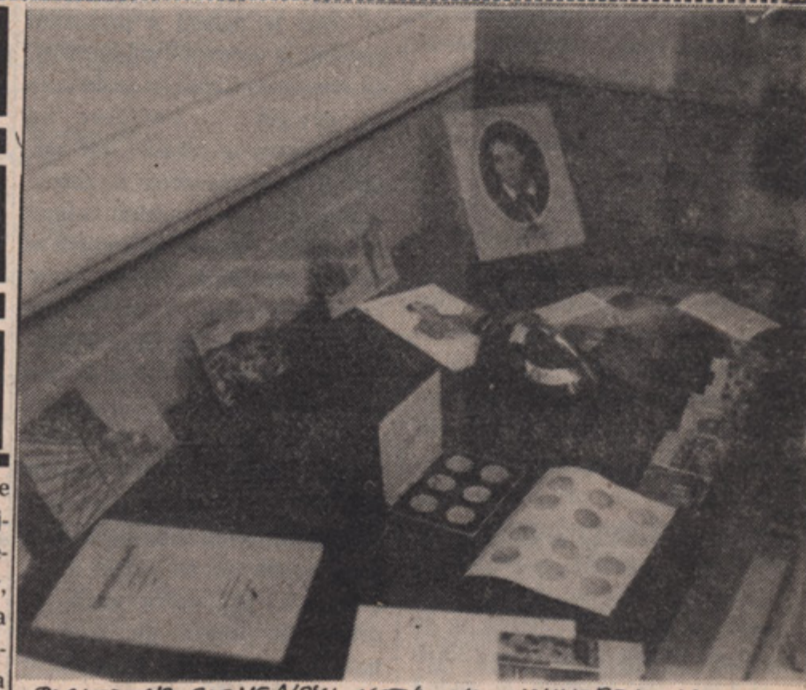
The Pope and Fidel Castro
The visit of Fidel Castro, in his capacity as Chairman of the Non-Aligned Nations, has followed closely upon that of Pope John Paul II. What a contrast in personality and message. Pope John Paul II personified love and reconciliation; Fidel Castro personified class warfare.

Joseph Stalin once asked with a sneer, "How many divisions does the Pope have?" He was answered when the millions came to applaud the Pope's message and to express their love for him in Poland, Ireland, and the U.S.A. The press tried hard to focus attention on contrasts to the Pope's policies on priestly celibacy and the role of women in the church, but the millions loved and honored him. There is a hunger in the hearts of men and women for trustworthy authority and a willingness to sacrifice when challenged to do so for a worthy cause.

Camouflaged Surrender
The preferred method by which the Soviets propose to conquer this country is gradual or progressive surrender. The progress the communists have made towards their objective is summed up in an article captioned, "A New Soviet Strategy", by Frances Fukuyama, published in the October edition of the prestigious magazine, COMMENTARY.

"Over the past two decades there has occurred in this country what might be called a slow process of self-finlandization, whereby our expectations as to what constitutes normal or acceptable Soviet behavior in the world have steadily risen, while our view of our own spine of legitimate action has correspondingly shrunk." (Page 38)

As Shakespeare said, "That thing we call a rose, by any other name would smell as sweet," and the consequences of surrender, by whatever name it may be called, are just as deadly. Surrender must be recognized, identified, and resisted.

POGLED NA SLOVENSKEGA KOT NA UNIVERZI V ANTIGONISHU - NOVA ŠKOTSKA

hotel polastiti še drugih njegovih posestev) (Ibid., str. 114). Groznja je bila zama. Končno je bil Ivan prisiljen, da je zamenjal svoj alod v Zgornjem Posavju. Vendar Brixen mu je sledil tudi tja. Do leta 1120, torej manj kot petdeset let

pozneje, so dobili brixenski škofje skoraj že vse alode tudi od tamkajšnjih plemičev. "Potem pa izginejo svobodni 'nobiles' iz naših virov, od leta 1253 dalje vedo samo še za kasaze-kmete", zaključuje Hauptmann razvoj kosezov Zgornjega Posavja. (Ibid., str. 115.)

NOVI KANADSKI PRIHRANJEVALNI BONDI

10 1/4% VSAKO LETO ZA 7 LET

VARNI, LAHKO VNOVČLJIVI IN Z DOBRIM DOBIČKOM

Vsako leto milijoni kanadčanov nalože denar v Canada Savings Bonds in to iz zelo dobrega razloga.

Novi Canada Savings Bonds vam zaslužijo dober dobiček na vaš denar. Novi Bondi so datirani z 1. novembrom 1979 in vam dajo 10 1/4% obresti na leto ob dozoritvi 1986.

Canada Savings Bonds so varna in zagotovljena naložba. Zaščiteni so z vsemi naravnimi bogastvi Kanade. So lahko vnovčljivi. Canada Savings Bonds vam tudi nudijo veliko izbiro — Navadni obrestni bondi (Regular Interest Bond) in Seštevni obrestni bondi (Compound Interest Bond).

THE COMPOUND INTEREST BOND

Če želite, da vaši prihranki rastejo kot naložba za bodočnost kot pokojninski sklad, si izberite Compound Interest Bond. Zaslužijo procenno na procenno, po prvem letu, in zagotovilo za prvo leto 10 1/4%. Tu vam pokažemo kako raste vrednost \$100.- bonda:

1980	\$110.25	1984	\$162.89
1981	\$121.55	1985	\$179.59
1982	\$134.01	1986	\$197.99
1983	\$147.75		

IZBERITE BOND, KI VAM NAJBOLJE SLUŽI

Nove Canada Savings Bonde lahko nabavite do višine \$25.000.- Oba načina novim bondov lahko kupite z denarjem, Compound Interest Bonde lahko tudi kupite na lahkoten način na Monthly Savings Plan.

THE REGULAR INTEREST BOND

Če želite stalni prihod na leto iz vaše investicije, vam bodo ugajali Regular Interest Bond, ki plačajo obresti avtomatično vsakega 1. novembra.

Če ste, kot mnogi lastniki bondov, vam bo všeč vložljiva naravnost. S tem primernim dodatkom, vam vložijo vaše procenno naravnost v vaš čekovni račun ali v vaš prihranjevalni račun.

Povprašajte za to ugodnost, ko kupujete bonde. Če pa želite, vam lahko pošljemo interes v obliki čeka po pošti.

VAŽNE NOVICE O KANADSKIH PRIHRANJEVALNIH BONDIH, KI JIH POSEDUJETE SEDAJ.

Povprečni letni zaslužek ob dozoritvi Canada Savings Bonds, datirani z 1. nov. 1974. do 1. nov. 1978. vključno se je dvignil na 10 1/4% veljavno od 1. nov. 1979. dalje.

Obstojajo tudi posebni denarni bonus izplačila, ki pripadajo bondom, ki nosijo datum pred 1. nov. 1974. Vse informacije boste našli v vaši banki ali mestu investicij.

KUPITE VAŠE DANES

Novi Canada Savings Bonde so na prodaj sedaj. Kupite jih lahko v vaši banki, pri posredovalcu naložb, prodajalcih delnic, trust kompanijah ali pa pri kreditnih zvezah.

SLOVENSKEGA TISKA

SYDNEYSKI rojak Ljenko Urbančič, dobro poznan zlasti prvim slovenskim priselencem v Sydneyju in zadnja leta tudi širši avstralski javnosti, je postal huda tarča. O njem prav v teh dneh veliko slišimo na radiu, intervju je imel tudi na televiziji in dnevni časopisi kar redno pišejo o njem. Z debatami v parlamentu vred pogrevajo, kar so v februarju pogrele že "Naše Novine", ter seveda dodajajo še "nova odkritja". Ljenko naj bi bil "vojni zločinec", ki je poleg drugega delal hude krivice Judom in pomagal ne vem kolikim teh nesrečnežev iz Slovenije v izgon, v taborišča in morda celo smrt. . . .

taki vlogi enostavno ne morem predstavljal. Večina nas navadnih zemljanov razume pod imenom "vojni zločinec" vse močnejše kalibre, ki so v vojnem času izrabljali svoj položaj v strah in trepet ljudstvu. . . .

Vsa leta po končani vojni so v Jugoslaviji dobro vedeli, kam je Ljenko emigriral in kje živi, saj se ni skrival in tudi svojega imena ni spreminil — zakaj o njegovih "zločinih" tridesetletje molka? Mnoge vojne zločince in "zločince" so sodili že takrat, celo v odsotnosti — kaj ni malo nenavadno, da bi ravno Ljenko pribrani do danes?

Morda pa je postal Ljenko šele zadnji čas malo prenevarjen, saj se je povzpel kaj visoko v avstralski Liberalni stranki: lani je bil ponovno izvoljen za predsednika strankinega etničnega sveta za N.S.W. in bil je — če sem prav poučen — tudi urednik glasila "Liberal Spectrum". (Zdaj ga je strankino vodstvo razrešilo vseh služb, dokler trajajo preiskave o njegovih "zločinih".) Že zaradi važnega položaja — bi po človeško sklepal — ga je bilo treba obmetati z blatom, po starem pravilu: nekaj se bo že prišlo. . . . (Kot vidimo, se je prišlo precej!) Vemo tudi, da so poltresnice vedno huje od laži.

Da izrazim osebno mnenje: gausi mi vsaka igra te vrste. Brezobzirno

je zmožna umazati še tako dobro in spoštovano ime, načrtno veliko uničiti življenju napadnega in skupnosti. Iz preteklosti vemo, da zna enaka igra tudi ubijati, posamič in v tisočih. In boleča je pri vsem tem zavest, da žal celo avstralsko svobodo ter demokracijo izrablja v dosegu svojih namenov.

Stavlja se mi tudi tole vprašanje: Ko bi se naš rojak Ljenko ob odjugu in spremembi taktike do nas beguncev pred nekaj leti prodal — ali bi danes imel te probleme? O tem osebno zelo resno dvomim. Kar predstavljam si ga kot dobrodošlega gosta na raznih prireditvah, uporabili bi ga celo za govore in napitnice ter mu ploskali v priznanje. Veljal bi za spoštovanega narodnjaka, ki mu ljubezen do domovine in svetovnega bratstva nekaj pomeni; nihče bi se ne spominjal njegovih "zločinov".

Tako pa . . . Zgodba je drugačna in njen razvoj kaže danes pri vsej neokusni publiciteti drugo sliko: pacel dol ob Ljenkovi tragikomediji v areni avstralskih političnih dogajanj! — Niti se ne vprašamo, ali je obtožba preverjena, krivda res dokazana in njena razsežnost pravično utemeljena. — Urednik

Mislj. sept. 1979 - AVSTRALIJA